

lighed og Vanskelighed. Jeg vil der begynde med at sige, at afdøde Finansminister Lassen indførte en bestemt Betragtning i den danske Lønningslovgivning, og jeg kan med Sikkerhed sige, for jeg talte mange Gange med ham om det, at det skete bevidst og med Hensigt; selvfølgelig var det, inden det kom ind i praktisk Politikk, forberedt gennem Aaringers Bevægelser udenfor Tinget, Bevægelser, i hvilke jeg selv — ligeledes aldeles bevidst — deltog. Afdøde Finansminister Lassen indførte den Bestræbelse at sætte ensartede Stillinger til ensartede Lønninger gennem hele Tjenestemandssystemet. Ved ensartede Stillinger kan man selvfølgelig ikke forstaa Ensartethed i Arbejdets Indhold, for det er forskelligt i de forskellige Etater, men Ensartethed i Arbejdets Art, Ansvar og Omfang, Stillingen som rent arbejdende eller som tilsynsførende eller overopsynsførende eller administrerende, kort sagt, Ensartethed i de paagældende Stillingers Plads indenfor den enkelte Etat. Dette blev gennemført i den store Lov af 1908 for de 4 store Etaters Vedkommende, men gik saa igen en Tid i Glemme, og særlig syndede de militære Lønningslove haardt imod det, men ogsaa andre Love.

Men i den sidste 3-aarige Rigsdagsperiode optog Lønningsudvalget resolut Tanken og anlagde den som Maalestok paa de Love, som enten gik direkte til Udvalget eller fra andre Udvalg blev sendt det til Udtalelse, og hvis Lønningsudvalget i sin Kærne kommer til at bestaa af nogenlunde de samme som i den sidste Rigsdagsperiode, er jeg ganske overbevist om, at den Vej vil blive fulgt og fortsat uanset politiske Divergenser. Naar dette udføres konsekvent, fører det til det Resultat, at vi i Stedet for uigennemtrængelige Labyrinter, som vi nu har, med Smuthuller, hvor uforholdsmæssige Lønninger kan skjule sig, vil faa en Standardlønning, en Mønsterlønning med ensartede Alderstillæg og Slutningslønninger over hele Tjenestemandssystemet, og det vil atter sige, at de vekslende Konjunkturer kan give Anledning til, at vi med visse Mellemrum ændrer, men saa ændrer over det hele. Her maa jeg maaske have Lov til at indskyde, at jeg har ikke haft Lejlighed til at undersøge det, der nu bryder paa indenfor de 4 Etater, idet det paa-staas, at Konjunkturerne er saa forandrede siden 1908, at nogle af Lønningssetterne fra den Tid ikke længere er tidssvarende; men ifald det kan bevises, tror jeg ikke

paa, at Rigsdagen kan modsætte sig en Ændring, selv om der kun er gaaet 5 $\frac{1}{2}$ Aar siden Lønningslovens Vedtagelse. Dette er en rent parentetisk Bemærkning, der i øvrigt ikke binder mit Standpunkt i nogen som helst Retning.

Naar man er kommet til denne Standardlønning, kan Bekostningerne ved en Ændring overses og Begrundelserne undersøges og Ansøgningerne til Udvalg eller Ministre sammenlignes, og saa kan Forhandlingerne mellem Administrationen og de paagældende Tjenestemænds Organisationer foregaa under almene Hensyn. Jo flere af den Slags almene Standardlønninger vi faar, des flere Organisationer vil der ogsaa opstaa iblandt Tjenestemændene. Vi saa, hvorledes Loven af 1908 straks gav Anledning til, at de 4 Etater, som den Lov angik, organiserede sig, dels hver for sig og dels i en stor Centralorganisation, og der er for mig ingen Tvivl om, at en videre Udvikling af Standardlønningssystemet vil føre til, at ogsaa Organisationssystemet vil udvikle sig paa samme Maade. Ad den Vej naar vi, men paa en mere rationel Maade, til det, der er ønsket fra mange Sider her i Tinget, det, som det tidligere Medlem fra Kellerrup, N. P. Jensen, benævnedes Kapitelstakstsystemet, og hvori han fandt Tilslutning fra mange Sider, ogsaa fra Sider, som ikke i og for sig havde nogen Sympati for at bruge Betegnelsen Kapitelstakst eller for, at Stigningerne eller Sænkningerne skulde ske efter de af ham særlig fremhævede Hensyn. Men Forudsætningen for, at vi kan naa blot et Stykke henad Vejen til dette, er, at Marchen ledes fra et Centrum. Det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) gjorde forleden Dag en Henstilling til den højtærede Finansminister, som jeg nok synes, der kunde være noget i. Han gjorde opmærksom paa, at man i England i Fjor har nedsat en Kommission til Gennemgang af hele det engelske Tjenestemandslønningssystem, og da den højtærede Finansminister jo har taget Initiativet til at foreslaa Nedsættelsen af en Kommission til Undersøgelse af Statens Pensionsforhold, hvad jeg synes er en fuldstændig rigtig Tanke, kunde der maaske ogsaa være Anledning til at faa en samlet Overvejelse af den danske Stats Lønningssystem. Men indtil den kommer, maa vi jo nøjes med et andet Centrum, og for saa vidt den højtærede Finansminister ikke finder Anledning til at lade den komme, maa vi overhovedet lade os nøje med et andet Centrum, og som et Centrum for saadanne